Géczi János

Állati szimbólumok

KÖNYVKRITIKA - LXIV. évfolyam, 16. szám, 2020. április 17.

Vígh Éva (szerk.): Állatszimbólumtár. Balassi Kiadó, Budapest, 2019, 398 oldal, 5400 Ft

A zooszimbolika, amelynek leginkább az emberi közösségek etikai szabályozásában jutott és jut szerep, több évezredes történettel rendelkezik. Némelykor elrugaszkodási pontokként ragadhatóak meg a tudományos állatan által is elfogadható ismeretek. Fontos állomásai közismertek és hivatkozókra is találtak – Plinius leírásai révén, a *Physiologus* másolatai kapcsán, Sevillai Isidorus és munkatársainak középkorban sokat forgatott enciklopédiája jóvoltából, vagy a reneszánsz kézikönyvek, a skolasztikus és a reneszánsz állatvilágról gondolkodást egyként hűséggel megjelenítő bestiáriumok közvetítésével tanulmányozhatók az állatértemezések európai változatai. Az állatjelképek bemutatására vállalkoznak a szerzők (köztük, a középkori és a reneszánsz passzusokat jegyző Vígh Éva mellett Újvári Edit, aki a *Biblia* és a régi magyar művelődéstörténet, Barna Gábor és munkatársai, akik a néprajz, Tüskés Anna, a magyar művészettörténet felől közelítenek a tárgyhoz).